

عنوان مقاله:

تبیین اثرات نیروهای همگرا و واگرا بر امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی توسعه و ترویج علوم انسانی و مدیریت در جامعه (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

رضا قهرمانی - کارشناس ارشد جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران

سجاد جمراسی - کارشناس ارشد جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران

آرش نصیری زرقانی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

اعتبار نظریه های علمی به تعمیم پذیری و توضیح دادن هر چه بیشتر واقعیت در زمانها و مکانهای مختلف است. یکی از نظریه های معتبر و پایه در رشته جغرافیای سیاسی نظریه علت وجودی و نیروهای مرکزگرا ریچارد هارتشورن در ساختار کشور است که در ۱۹۵۰ ارائه شده است. کشور جمهوری اسلامی ایران به لحاظ تنوع قومی و نژادی یکی از کشورهای نادر در دنیا است که شناخت ساختار و ارزیابی تاثیر متقابل گروه های مختلف در آن از اهمیت بالایی برخوردار است. با مطالعه تاریخچه اقوام و اقدامات آنها به خصوص در سده اخیر، در عرصه های مختلف میتوان به میزان اثر بخشی و اهمیت آنها در سرنوشت خود و دولت مرکزی پی برد. در واقع آرایش و چینش اقوام در جمهوری اسلامی ایران به گونه ای است که برنامه ریزان بدون شناخت آنها در تامین منافع ملی توفیقات چندانی نخواهند داشت و حتی فقدان شناخت کافی از آن میتواند موجب ایجاد بحران امنیتی در ابعاد مختلف از جمله امنیت ملی در جمهوری اسلامی ایران شود. این تحقیق به شیوه توصیفی و تحلیل محتوا انجام شده و داده های آن به صورت کتابخانه ای گردآوری شده است. فرضیه تحقیق این است که اندیشه های جغرافیای سیاسی در تبیین واقعیت های مسائل قومی ایران از تعمیم پذیری بالایی برخوردار است. برای ارزیابی این فرضیه با استناد به نظریه ریچارد هارتشورن، مسائل قومی در ساختار فضای جغرافیایی ایران مورد بررسی قرار گرفته و به بررسی نیروهای همگرا و واگرا در ایران پرداخته میشود.

کلمات کلیدی:

اقوام ایرانی، نیروهای همگرا، نیروهای واگرا، امنیت ملی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1370954>

